

[Grove]

dette problem kan få ændret den sammen-sætning, ministeren lægger op til, så vi kan få et bredt politisk flertal bag den styring, vi skal have på dette område.

Det kan måske også give mig anledning til en anden bemærkning. Vi kan vel egentlig sætte spørgsmålstegn ved, om vi fortsat skal have højtstående embedsmænd til at udøve dobbeltfunktioner. Jeg tænker her på de efterhånden mange eksempler, vi har på, at en embedsmand, der er med til at udforme lovforslag, betænkninger osv., samtidig er udpeget til medlem af de forskellige styrelser for de koncessionerede selskaber, som berøres af lovene. Det kan give en alvorlig sammenblanding af magtbeføjelser.

Fra konservativ side erkender vi, at det er i samfundets interesse, at den store udvikling, der sker inden for telekommunikationen, udbygges og udnyttes i takt med vore økonomiske og teknologiske muligheder. Jeg er ikke gået ind på alle de muligheder, der er, for jeg har forstået ministerens redegørelse først og fremmest som et oplæg til den styreform, vi skal styre udviklingen med, og ikke en diskussion om selve udviklingen. Den kommer måske på et andet tidspunkt, og så kan vi tage den op dér.

Vi ønsker denne prioritering af de økonomiske og teknologiske muligheder foretaget af folketinget, ikke kun af et statsteleråd. Vi har tiltro til, at hvis folketinget lægger fornuftige retningslinjer for udviklingen, så vil både de koncessionerede selskaber og det private erhvervsliv forstå at efterleve dem og varetage udbygningen på fornuftig vis under en fornuftig konkurrence og i et godt samarbejde. Det har de gjort hidtil, og det tror vi også på at de vil gøre i fremtiden.

Tang Sørensen (FP):

Jeg vil også gerne starte med at takke ministeren for redegørelsen, der foreligger.

Baggrunden for den redegørelsesdebat, vi har i dag, er den omstændighed, at der på nuværende tidspunkt foreligger en situation, hvor folketinget og dermed ministeren har mulighed for at opsigse koncessionsaftalerne med telefonselskaberne – her tænker jeg på KTAS, JTAS og Fyns kommunale Telefonselskab – med udløb til 1. marts 1982. Da der er 12 måneders opsigelsesvarsel, vil det i realiteten sige, at hvis der fandtes et flertal i fol-

ketinget for, at koncessionerne skulle opsiges, så havde man rent faktisk kun en uge til at vedtage en sådan beslutning i. Nu tror jeg ikke, at der er et flertal i folketinget for, at man skal opsigse koncessionsaftalerne.

Der har i mange år været ført en debat i de forskellige statslige organisationer og vel også i de politiske partier om, hvorvidt den struktur, vore telefonselskaber i dag fungerer under, nu er den rigtige. Så langt tilbage som i 1917 nedsatte man en kommission, der skulle tage stilling til den struktur, vores telefonvæsen arbejdede under, og der er dog gået mange år fra 1917 til 1981.

Når det denne gang er særdeles aktuelt at tage hele televæsenet op til debat, er det, fordi der inden for det teknologiske og elektroniske område i disse år sker en udvikling, som vi for bare nogle ganske få år siden ikke havde forestillet os muligheden af. Den teknologiske udvikling stiller os over for helt nye problemstillinger og opgaver, som vi bliver nødt til i vor fremtidige administration at tage vidtgående hensyn til.

I dag breder EDB-teknikken sig mere og mere, og skærmterminalsystemer er ved at blive en almindelig foreteelse i offentlige virksomheder. Her tænker jeg i særdeleshed på den kommunale og amtskommunale administration, hvor skærmterminalsystemer er meget udbredt, tilkoblet det almindelige telefonnet. Også i private erhvervsvirksomheder er skærmterminalsystemet efterhånden ved at være en udbredt foreteelse, ja, så galt ude på den enkelte landbrugsvirksomhed kører man i dag med skærmterminalsystemer. Derfor er der i dag brug for at få televæsenet til at fungere som én teknisk enhed, så vi har mulighed for at få den størst mulige effektivitet ud af systemet.

Den styregruppe, som blev nedsat for nogle år siden, og som barslede med en redegørelse i 1978, går ind for, at post- og telegrafvæsenets teleside udskilles fra postvæsenet og indgår i en organisation sammen med de tre koncessionerede selskaber, nemlig JTAS, KTAS og Fyns kommunale Telefonselskab. Formålet med at gå ind for denne tanke kunne være at samle kræfterne og ekspertisen ét sted for at løse den opgave, som televæsenet i de kommende år ganske givet vil blive stillet over for.

Man kan af det, jeg har sagt indtil nu, drage den konklusion, at der er to mulighe-